

Ο σπορέας, ο σπόρος, ο αγρός

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

«Ο εσπερινός». Έργο του Ζαν Φρανσουά Μιλέ. 1877

Κάθε χρόνο ακούμε στις εκκλησίες μας την παραβολή του σπορέως (Λουκά η΄, 5-15). Μετά την σύντομη περιγραφή της σποράς και της τύχης που είχαν οι σπόροι, ο Κύριος, ανταποκρινόμενος σε αίτημα των μαθητών, εξηγεί τι αντιπροσωπεύει κάθε μία από τις τέσσαρες κατηγορίες εδάφους όπου έπεσε ο σπόρος, ο λόγος του Θεού: «παρά την οδόν», «επί την πέτραν», «μέσω ακανθών» και «γη αγαθή».

Αν και γνωρίζει ο Σπορέας ότι μόνον μία από τις περιπτώσεις-κατηγορίες εδαφών αποτελεί γη αγαθή, άνθρωποι «οίτινες εν καρδία καλη και αγαθή ακούσαντες τον λόγον κατέχουσι και καρποφορούσιν εν υπομονή», δεν φείδεται κόπου και σπόρου, αλλά σπέρνει «τον σπόρον αυτού» απλόχερα και πλουσιοπάροχα. Δεν κάνει διακρίσεις. Όπως «τον ήλιον αυτού ανατέλλει επί πονηρούς και αγαθούς και

βρέχει επί δικαίους και αδίκους» (Ματθ. ε΄, 45). [\(περισσότερα...\)](#)